

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۶/۰۱/۲۵

ملک ستیز

بدترین و بهترین سخنرانان مراسم سالیانه جهانی داووس چه کسانی بودند؟

من سخنرانی‌های رهبران برجسته کشورهای جهان را در همایش بین‌المللی داووس با دقت دنبال کردم. در میان این سخنرانی‌ها، به باور من دونالد ترامپ بدترین سخنران این نشست بود. سخنرانی او به دلایل مختلف نه تنها اثر مثبت سیاسی نداشت، بلکه بیشتر تصویری نگران‌کننده و تنش‌آفرین از سیاست جهانی ارائه کرد.

پنج نکته مهم در سخنرانی ترامپ وجود داشت که آن را به سخنرانی‌ای ضعیف و ناموفق تبدیل کرد: نخست: او به جای دعوت به تعامل و تفاهم، از زبان تهدید استفاده کرد و کشورهایی را که با سیاست‌هایش همسو نیستند، با تهدید اقتصادی، تهدید نظامی و تهدید سیاسی روبه‌رو ساخت.

دوم: او در سخنانش دست به تحقیر زد و جهان غیرامریکایی را کوچک شمرد. حتی نزدیک‌ترین شرکای خود، مانند اتحادیه اروپا نیز از این نگاه تحقیرآمیز در امان نماند؛ چیزی که در نهایت سبب شد سخنرانی‌اش با عکس‌العمل‌های منفی و نوعی تحقیر متقابل از سوی دیگر رهبران جهان همراه شود.

سوم: همان‌گونه که از ترامپ انتظار می‌رفت، در سخنرانی او خودشیفتگی آشکاری موج می‌زد؛ گویی او پایان‌دهنده جنگ‌های بزرگ، سازنده عظمت امریکا، و یگانه رهبری است که همه چیز را برای مردم فراهم کرده و بهترین رئیس‌جمهور تاریخ امریکا بوده است. در حالی‌که نتایج آرای آزمایشی در امریکا کاملاً نتایج برعکس آن را نشان می‌دهد.

چهارم: او مجموعه‌ای از برنامه‌های خیالی و اغراق‌آمیز را مطرح کرد؛ برنامه‌هایی که حتی به باور بسیاری از پژوهش‌گران و تحلیل‌گران امریکایی نیز بیش‌تر رنگ خیال‌پردازی داشت تا واقعیت و امکان اجرا. پنجم: در پایان، ترامپ بار دیگر از جنگ و ابزار نظامی به‌عنوان اهرم فشار استفاده کرد و دولت‌های مخالف خود را با تجهیزات پیشرفته نظامی امریکا تهدید نمود.

به همین دلیل، سخنرانی ترامپ مجموعه‌ای از تهدید، تحقیر، خودشیفتگی، وعده‌های غیرواقعی و تکیه بر جنگ بود؛ و از نگاه من، چنین سخنرانی‌ای نمی‌تواند یک سخنرانی سیاسی موفق و سازنده باشد.

اما در سوی دیگر، بهترین سخنرانی این نشست را به باور من نخست‌وزیر کانادا آقای مارک کارنی ایراد کرد. او به جای زبان تهدید، به ریشه‌های بحران جهانی پرداخت و نشان داد که سیاست می‌تواند هم‌زمان قاطع، اخلاقی و انسانی باشد.

او به‌جای آنکه جهان را بترساند، از نظریه محدود سازی نقش قدرت‌های بزرگ جهانی سخن گفت و به‌ویژه ایالات متحده امریکا، روسیه و چین را از عوامل مهم نابرابری و بی‌نظمی در نظام بین‌الملل دانست.

او در برابر تحقیر، از نبود عدالت سخن گفت و جامعه جهانی را به عدالت اجتماعی و حمایت اقتصادی از کشورهای فقیر دعوت کرد.

همچنین به جای خودستایی، نقدی دقیق و تأمل‌برانگیز از نبود هماهنگی جامعه جهانی برای اصلاح روابط و مناسبات بین‌المللی ارائه داد.

در برابر وعده‌های خیالی، او با نگاهی واقع‌گرایانه هشدار داد که قدری قدرت‌ها در برابر خواست ملت‌ها، به‌ویژه کشورهای فقیر، همان اصل بنیادین جامعه جهانی را که باید بر ارزش‌ها استوار باشد، به شدت آسیب می‌زند.

و سرانجام، در برابر ادبیاتی که جنگ را ابزار تهدید می‌سازد، او بر ثبات و صلح پایدار تأکید کرد؛ صلحی که بر بنیاد حقوق بشر، عدالت و حمایت از جهان محروم شکل بگیرد.

من معمولاً سخنرانی‌های رئیس‌جمهور فرانسه، آقای امانوئل ماکرون را چندان نمی‌پسندم؛ اما واقعیت این است که او در این نشست، برخلاف انتظارم، سخنرانی قابل‌توجه و نسبتاً قوی ایراد کرد. سخنان او در مجموع سنجیده، منظم و تا حد زیادی واقع‌گرایانه بود و توانست پیام خود را با صراحت و استحکام بیان کند. او شجاعانه در برابر تهدیدهای ترامپ به اروپا و واکنش نشان داد. آنچه برای من برجسته‌تر بود، این است که ماکرون در میان کشورهای اروپایی،

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

با نوعی نفوذ و اقتدار سیاسی ظاهر شد و سخنرانی‌ای محکم، همه‌جانبه و حساب‌شده ارائه کرد؛ به‌گونه‌ای که می‌توان گفت در فضای عمومی نشست، جایگاه فرانسه را در جمع رهبران اروپا پررنگ‌تر ساخت. همچنین در کنار مکرون، حضور و موضع‌گیری‌های نخست‌وزیر بلجیم، آقای الکساندر د کرو نیز قابل توجه بود؛ چهره‌ای که در هماهنگی اروپایی و نگاه عمل‌گرایانه به مسائل جهانی، نقش مهمی را به نمایش گذاشت. بنابراین، اگر این سخنرانی‌ها را در کنار هم قرار دهیم، روشن می‌شود که در جهان امروز چه کسانی سخنرانان خوب و چه کسانی سخنرانان بد هستند. اما افسوس که باید گفت در دنیای امروز، همین سخنرانی‌های پوپولیستی، تهدیدآمیز و قلدرمنشانه، گاهی بیشترین مخاطب را جذب می‌کنند؛ و این واقعاً یکی از فاجعه‌های تلخ جامعه جهانی است.

[لینک آرشیف: مطالب نشر شده محترم ملک ستیز](#)